

SISTO V PAPA

W wieczystej pamięci

1. Wprowadzenie.

Wśród wszystkich dzieł chrześcijańskiej miłości, przez które z łaski Bożej zapewnione jest wieczne zdrowie, bardziej niż jakiegokolwiek inne, wierzymy, że te, które są skierowane na pomoc Chrystusowym biednym niedołącznym, chorym w szpitalach, w ich duchowych i cielesnych potrzebach, są miłe naszemu Odkupicielowi Jezusowi Chrystusowi.

2. Geneza Instytutu.

Nasz ukochany syn Kamil de Lellis, prezbiter diecezji teatyńskiej, i inni jego Towarzysze, zdając sobie sprawę, jak bardzo jest to miłe Bogu i konieczne dla zdrowia dusz, dali świadectwo tego rodzaju służby w naszych czasach, poświęcając się ubogim Chrystusowym, hospitalizowanym w szpitalach naszego miasta, z nie mniejszą czułością niż matka wobec swego jedynego syna.

To świadectwo odnawiają każdego dnia, napominając chorych, z całą delikatnością i miłością, do cierpliwości, zachęcając ich do przyjęcia sakramentów Kościoła, pocieszając tych, których życie jest zagrożone, i wspierając ich w końcu, dniem i nocą, aby dobrze umarli.

Są przygotowani na to samo w czasach zarazy (która mamy nadzieję nie nadejdzie).

3. Nazwa i cel działalności Instytutu.

Dlatego Camillus i współpracownicy zaproponowali, aby żyć razem i wspólnie, w ubóstwie, czystości i posłuszeństwie - ale nie związani ślubem - i poświęcić się służbie Bogu i jego ubogim.

Z naszym błogosławieństwem i błogosławieństwem Świętej Stolicy Apostolskiej założyli oni Spółkę lub Zgromadzenie, mające tytuł lub nazwę

"Ministrowie niedołącznych", którego głównym celem jest gorliwa służba miłosierdzia wobec wspomnianych chorych.

Ufają, że w ten sposób zaradzą wielu niedogodnościom i niebezpieczeństwom, w jakie często popadają tacy chorzy z braku takich sług, i że będą mogli ofiarować chrześcijańskim wiernym zdrowie duszy i ciała oraz wiele innych usług.

4. Zatwierdzenie i potwierdzenie.

Jesteśmy dobrze nastawieni do ich prośby i mamy pełną informację, również za pomocą sprawozdań otrzymanych od naszych umiłowanych synów Kardynałów H.R.C., delegowanych do Konsultacji i Spraw Biskupów i Regularnych oraz do Wizytacji Apostolskiej, o ich pobożnych intencjach i o sposobie życia, jaki zamierzają prowadzić, za naszą pewną wiedzą, niniejszym zatwierdzamy i potwierdzamy Zgromadzenie pod nazwą "Kompania Ministrów Niepełnosprawnych".

Będzie to zarządzane i rządzone władzą apostolską przez ministra wyższego lub przełożonego, który musi być kapłanem, wybieranym od triennale do triennale większością głosów.

Zamierzamy naprawić wszelkie wady prawne i faktyczne, które mogą istnieć w tym akcie.

5. Przywilej przyjmowania jałmużny.

Ponieważ wspomniane Zgromadzenie postanowiło zrzec się prawa własności dóbr materialnych, udzielamy Kamila i jego Towarzyszy oraz tych, którzy wstąpią do Zgromadzenia, a także innych przez nich wyznaczonych i tych, którzy zostaną wyznaczeni, aby mogli zbierać jałmużnę, przeznaczoną do wspólnego użytku wspomnianego Zgromadzenia, w każdym miejscu, z wyjątkiem kościołów, klasztorów i miejsc pobożnych, bez potrzeby proszenia o pozwolenie Wikariusza Urbe lub kogokolwiek innego.

Niniejszym przyznajemy i udzielamy takiej władzy, z której mogą swobodnie i zgodnie z prawem korzystać.

6. Wydział do wykonywania dzieł charytatywnych.

Udzielamy i zatwierdzamy, aby Towarzysze ze Zgromadzenia Ministrów Chorych mogli wykonywać wyżej wymienione dzieła miłosierdzia wobec

wszystkich chorych, w jakimkolwiek szpitalu lub innym miejscu w mieście, na wezwanie lub za pozwoleniem lub zgodą odpowiednich Prefektów lub Administratorów.

7. Wydział do przyjmowania spowiedzi chorych.

Przełożony lub minister wyższy, który, jak już powiedziano, musi być kapłanem, oraz inni kapłani tego samego Zgromadzenia, o ile są już uznani za odpowiednich do innych miejsc i zatwierdzeni przez wikariusza Urbe, mogą swobodnie i zgodnie z prawem przyjmować spowiedź chorych we wspomnianych szpitalach i miejscach pobożnych, bez uszczerbku dla nich samych, ich urzędników lub administratorów.

8. Warunek dodany.

Zarówno Przełożony, jak i inni Towarzysze Zgromadzenia mają prowadzić wspólne życie, ze wspomnianymi jałmużnami osób pobożnych, według statutów i rozporządzeń tegoż, już sporządzonych lub mających powstać później, (pod warunkiem, że te, dopóki nie uzyskają aprobaty Stolicy Apostolskiej, będą przejrzane i zatwierdzone przez Protektora tegoż Zgromadzenia).

9. Wyjątkowa klauzula i data.

Wszystko to stosuje się bez względu na Konstytucje i święcenia apostolskie lub inne postanowienia przeciwne.

Udzielone w Rzymie u św. Piotra, pod pierścieniem Rybaka, dnia 18 marca 1586 roku, pierwszego roku Naszego Pontyfikatu.

G. Baptysta Canobius